

komme i Betragtning som selvstændige Medlemmer, jfr. ovenfor ved § 3, at der her kun er taget Hensyn til det Tilskud, som Kommissionsforslaget fastsatte for ugifte Medlemmer ($\frac{3}{2}$ Rr.)

Hvad dernæst angaar det Spørgsmaal, hvilken Kasse der skal udrede det omhandlede offentlige Tilskud, havde Kommissionen foreslaaet, at det skulde paahvile Statskassen. Regjeringsforslaget bestemmer derimod, at Tilskudet vel for de første to Aar efter Lovens Træden i Kraft skal udredes af Statskassen, men derefter skal Tilskudets Udredelse efterhaanden med stedsige stigende Beløb gaa over paa de kommunale Kasser. Statskassens Overtagelse af Byrden er her efter kun midlertidig og beregnet paa at lette Kommunerne Overtagelsen af en Byrde, der principielt maa paahvile dem.

Men Hensyn til dette Punkt har Udvalget ikke kunnet forene sig om en fælles Indstilling. Kun et Flertal (Dannekjold-Samsøe, Goos, Kahser, Kiedtz-Thott, Eugen) har sluttet sig til Regjeringsforslagets Bestemmelse.

Flertallet har herved navnlig for Die den nære Forbindelse mellem Sygdomsforsikringen og Fattigforsørgelsesbyrden, som er kommunal. Ved den første Udvikling vinder Kommunen en Beparelse i Fattigbyrden. Det er derfor ogsaa Kommunen, der fornemmelig maa være kaldet til at støtte Sygekasserne. Medens Flertallet vel kan gaa ind paa med Forslaget at lade Statskassen midlertidig bære Byrden, naar denne efterhaanden og paa forud bestemt Maade afvikles, vilde det derimod, saasnart Tiden var om en blivende Byrde for Statskassen, efter Flertallets Mening ikke gaa an at løse Spørgsmaalet isoleret for en enkelt Art af Ubemidlede Forsikring; men det vilde være nødvendigt, at denne Forsikring i alle sine Forgreninger toges op til samlet Behandling, for at der kunde vindes en Oversigt over, hvor stor Byrden i det Hele vilde blive for Statskassen, til hvilken det ikke er usandsynligt, at man f. Ex. ved Alderdomsforsikringen vilde tage sin Tilflugt. For Flertallet stiller det sig derfor saaledes, at det foreliggende Forslags isolerede Fremme betinges af, at man ved § 9 ikke paabyrder Statskassen andre eller videre rækkende Forpligtelser, end Forslaget gaar ud paa. Dette midlertidige Tilskud af Statskassen beholder paa den anden Side Sygekassen ubestaaet, idet den Fradragret fra Hospitalshjælp eller Frikjørelse, som Flertallet foreslaar, ikke finder Anvendelse, saalænge og saavidt som Tilskudet hdes af Statskassen.

Det Flertallet saaledes i det Hele slutter sig til de Realer, som Lovforslagets § 9, 2det til 4de Stykke, indeholder, stiller det kun Endringsforslag med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i det 3die Stykke angaaende den interkommunale Fordeling af Byrden i det Tilfælde, hvor en Forsikret i Aarets Løb har haft fast Ophold i flere Kommuner. Flertallet anser det for uødvendigt at være saa nøieregende, som denne Regel forudsætter. De Uligheder, der kunne følge af, at en Person, der har haft fast Ophold i flere Kommuner i Aarets Løb, ved Fordelingen kun medregnes i en af disse (den, hvor han længst har haft Ophold), kunne ventes at ville udjævne sig af sig selv.

I Lovforslagets § 9, sidste Stykke, gives der en Regel om, at Hospitalshjælp og andre lignende Ydelser af Kommunerne kunne med Samtykke af Indenrigsministeren træde i Stedet for Pengetilskud. Naar Hospitalshjælp bliver en pligtig Ydelse, som vi nedenfor stille Forslag om, ikke en blot frivillig, maa den samme Tante, som ligger til Grund for den paaagjældende Bestemmelse i Lovforslaget, føre til, at Kommunerne — uden at Samtykke behøves — blive berettigede til at fradrage denne Hjælp i Pengetilskudet. Dette faaer dog ineen Bethdning for Landshygekasser, da den Hospitalshjælp, Udvalget foreslaar at paalægge, ikke vil blive at udrede af Sognekommunen. Med Hensyn hertil foreslaar Flertallet den videre Udførelse af Tanten, at den pligtige Frikjørelse, som vil paahvile Sognekommunen, af denne kan fradrages i Pengetilskudet. Den ved en saadan Bestemmelse opnaaede Vættelse for Kommunen gjør det saameget mindre betænkeligt for Flertallet at bibeholde Lovforslagets Regel om Overgangen af Pengetilskudet fra Staten til Kommunerne. For Sygekasserne bliver Forholdet væsentlig det samme som efter Forslaget, idet Kjøbstadhygekasserne nu som før, faae Pengetilskud eller Ætivalent (i Hospitalshjælp) for det, og Landshygekasserne nu faae Pengetilskud eller Ætivalent (i Frikjørelse) + Hospitalshjælp, medens de efter Forslaget, der næppe forudsætter, at Frikjørelsen kan fradrages, fik Pengetilskud + Frikjørelse.

Følge det Anførte foreslaar hele Udvalget følgende Endring til § 9:

a) I 1ste Stykke, 1ste — 3die Linie, forandres Ordene: „et Tilskud . . . paaagjældende Aar“ til: „dels et Tilskud, som svarer til Hjerdebelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paaagjældende Aar, dels et Tilskud af 1½ Rr. pr. Medlem efter Gjenemsnit af Medlemstallet ved hver Aaanedes Begyndelse“.